

orsak härleder det medvetna och personliga såsom blott sinnlighetens former. Att blott det rationella betraktelsesättet gifver verklig kunskap har äfven förut visats. Ty då den empiriska kunskapen skall vara en kunskap om det potentiella eller det utom medvetandet varande, hvilket såsom sådant ej kan i medvetandet ingå såsom begrepp, blir empirismen härigenom ingen verklig kunskap. Men då det potentiella och yttre såsom stående i en nödvändig relation till det aktuella medvetandet af detsamma måste begränsas eller till formen bestämmas, så ligger dock häruti en möjlighet till empirisk kunskap såsom ett begripande af eller en kunskap om det yttres former, hvilka med afseende på det potentiellas mer eller mindre genomträngande af medvetandet kunna vara af flerfaldiga grader. Grunden för bestämmandet af dessa grader uttryckes med angifvandet af de olika sätt, hvarpå man kan tänka sig det objektiva vara af subjektet eller det aktuella medvetandet bestämdt. Då nu det mänskliga medvetandets grundbestämning är att vara en enhet af subjekt och objekt, måste det yttre och objektiva såsom bestämdt af medvetandet äfven fattas sålunda eller såsom en